

UZASADNIENIE

D. K. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 r. w sprawie sygn. akt VI RC 1209/13, tj. od pozwanego K. K. (1) na rzecz małoletniego powoda K. K. (2) do kwoty po 1000 zł miesięcznie płatnych do rąk matki powoda do 15-go dnia każdego miesiąca, poczynając od grudnia 2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat.

Uzasadniając swoje stanowisko matka powoda wskazała, że z pozwanym K. K. (1) byli małżeństwem, które wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 r. zostało rozwiązane przez rozwód. Z tego związku pochodzi małoletni K. K. (2). Sąd Okręgowy w wyroku rozwodowym zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego alimenty w kwocie 575 zł. Od daty orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym minęło ponad 2 lata. Małoletni obecnie jest uczniem piątej klasy szkoły podstawowej w J.. Ma problemy ze wzrokiem. Musi nosić okulary, których koszt wynosi ok. 800 zł. Przeszedł również operację powieki. Problemy ze wzrokiem rzutują na wyniki w nauce, przez co nieletni musi korzystać z indywidualnych zajęć i korepetycji. Koszt jednej godziny to 15 zł. Powód potrzebuje ok.2-3 godz. tygodniowo. Od 2014 r. małoletni jest pod stałą opieką poradni ortodontycznej z uwagi na wagę zgryzu.

Co do sytuacji finansowej pozwanego D. K. podała, że pozwany od czterech lat mieszka i pracuje w Niemczech. Alimenty na syna płaci za pośrednictwem swoich rodziców. Nie utrzymuje kontaktu z synem, a z matką porozumiewa się wyłącznie drogą sms-ową. Ojciec widzi się z synem raz/dwa razy w roku w okresie świątecznym.

Matka powoda natomiast pracuje zawodowo jak krawcowa i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie ok. 2150 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew K. K. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Argumentując swoje stanowisko wskazał, że w jego ocenie nie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby żądanie alimentów w kwocie prawie dwukrotnie wyższej. Pozwany wskazał, że problemy zdrowotne małoletniego były już przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie rozwodowej. Żądanie ponoszenia kosztów zakupu aparatu ortodontycznego jest zdaniem pozwanego przedwczesne. Pozwany wskazał także, że problemy z nauką małoletni miał od zawsze, a pogłębiły się m.in. przez kilkakrotne zmienianie szkoły. Pozwany przyznał, że ma ograniczony kontakt z synem, ale wynika to z postawy matki, która nie informuje pozwanego o ważnych kwestiach dotyczących dziecka ani o dodatkowych wydatkach. Ponadto wskazał, że nie stać go na uiszczenie alimentów w kwocie dochodzonej pozwem. Mieszka za granicą, ponieważ w kraju nie było dla niego pracy. Za granicą również miał problem ze znalezieniem zatrudnienia. Korzystał wówczas z pomocy finansowej rodziców. Aktualnie pracuje zawodowo. Miesięcznie zarabia ok. 1055 euro. Jego miesięczne wydatki wynoszą natomiast ok. 830 euro.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni K. K. (2), ur. (...) jest synem D. K. i K. K. (1), których małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 r. w sprawie sygn. akt VI RC 1209/13. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron Sąd powierzył matce, ojcu władzę rodzicielską ograniczył do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka. Jednocześnie Sąd zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania małoletniego i z tego tytułu zasądził od pozwanego alimenty na rzecz małoletniego w kwocie po 575 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka.

W czasie orzekania o obowiązku alimentacyjnym małoletni K. K. (2) miał osiem lat. Pozostawał pod opieką matki. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej w D.. Pozostawał pod stałą opieką poradni okulistycznej, gdyż ma opadającą powiekę.

D. K. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie Handlowo-Usługowym (...) w D. na stanowisku krawcowej. Z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1491,67 zł netto miesięcznie.

Pozwany K. K. (1) w 2013 r. wyjechał do pracy na terenie Niemiec. Osiągał wynagrodzenie w wysokości 750 euro miesięcznie. Spłacał kredyt stron, którego miesięczna rata wynosiła 360 złotych miesięcznie.

(dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VI RC 1209/13, odpis skrócony aktu urodzenia k. 9, kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18.09.2014 r. k.11-12, kserokopia postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21.02.2014 r. k.13-16)

Obecnie K. K. (2) ma dwanaście lat. Mieszka z matką w J.. Uczęszcza do piątej klasy Szkoły Podstawowej w J.. Małoletni ma nadal problemy ze wzrokiem – urodził się z opadniętą powieką i z tego powodu niedowidzi. Musi nosić okulary, których koszt wynosi ok. 800 zł i które powinny być co rok wymieniane, by móc korygować wadę. W dniu 6 grudnia 2016 r. powód przeszedł operację podniesienia powieki. Była to jego druga operacja tego typu. W marcu 2017 r. uczestniczył w czternastodniowej rehabilitacji wzroku w Szpitalu (...) w O.. Małoletni jest pod stałą opieką poradni okulistycznej. Od 2014 r. K. K. (2) pozostaje także pod opieką poradni ortodontycznej z uwagi na wadę zgryzu. Wizyty w poradni są bezpłatne do 13 roku życia. Aktualnie chłopiec nosi aparat zakładany na noc. W późniejszym wieku konieczny będzie prawdopodobnie aparat stały, którego koszt, jak podała matka powoda, wynosi ok. 4000 zł.

Małoletni ma problemy z nauką. Wymaga dodatkowych zajęć indywidualnych i korepetycji z języków obcych. Koszt godziny zajęć to 15 zł, a potrzeba ok.2 -3 godzin korepetycji tygodniowo. Powód nie uczęszcza na te korepetycje, ale chodzi na zajęcia wyrównawcze z języka polskiego. Małoletni dojeżdża do szkoły busem szkolnym. Je w szkole obiady, których miesięczny koszt wynosi 60 zł. Ponadto matka małego uiszcza ok. 20 zł co 2 miesiące na rozmaite składki klasowe.

D. K. obecnie nadal zatrudniona jest jako krawcowa w firmie Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) w D.. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie netto w wysokości 2150,73 zł. Wraz z synem mieszka u swoich rodziców. Poności część kosztów utrzymania domu – płaci 100 zł za prąd, gaz – 30 zł miesięcznie (pół opłaty za butlę) oraz połowę opłat za wodę i opał (cały koszt to 1500 zł za zakup węgla). Ojciec D. K. pracuje zawodowo, matka nie pracuje. D. K. powoda jeździ do pracy samochodem. Miesięczny koszt zakupu paliwa wynosi ok.300-400 zł. Matka małego spłaca część raty kredytu zaciągniętego w okresie małżeństwa po 250 zł miesięcznie.

(dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 32, przesłuchanie D. K. k. 128-128v)

Pozwany K. K. (1) nadal mieszka i pracuje w Niemczech. Z zawodu jest zegarmistrzem. Przez pierwsze trzy lata pracował przy pracach porządkowych i zarabiał ok. 750 euro miesięcznie, ale umowę rozwiązał za porozumieniem stron. Od 22 kwietnia 2015 r. do 15 listopada 2015 r. i od 8 stycznia 2016 r. do 8 kwietnia 2016 r. uczęszczał na kursy językowe w celu podniesienia swoich kwalifikacji i zwiększenia szans na zatrudnienie. Był zarejestrowany w niemieckim Urzędzie Pracy. Od 1 lipca 2016 r. do grudnia 2016 r. otrzymywał zasiłek w wysokości 734,55 euro. Od 30 października 2016 r. do listopada 2016 r. pozwany zatrudniony był na pół etatu. Otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 450 euro. Od dnia 1.12.2016 r. pozwany został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas określony - obecnie jest zatrudniony w H., U. H. do dnia 31 grudnia 2017 r. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1414,40 euro brutto, tj. ok. 1100 euro netto.

Pozwany ponosi koszty swojego utrzymania, które obejmują: czynsz najmu w wysokości 261,20, abonament radiowy i telewizyjny 26,25 euro, tv kablowa 3,75 euro, Internet 25 euro, energia elektryczna 12 euro. Ponadto pozwany spłaca nadpłacony zasiłek w wysokości 30 euro miesięcznie (całość spłaty to 750 euro), kredyt zaciągnięty w Polsce – miesięczna rata wynosi 381,62 zł, ale nie zawsze kredyt ten jest spłacany w tej właśnie wysokości. Pozwany pieniądze wysłał swojej matce, z której konta przesyłane są na spłatę kredytu i alimenty na syna pozwanego. Od lutego 2016 r. kredyt spłacany był w kwocie po 200 zł miesięcznie, a od sierpnia 2016 r. po 100 zł miesięcznie.

Pozwany mieszka ze swoją nową partnerką, z którą prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Partnerka pozwanego pracuje. Ma na swoim utrzymaniu syna z poprzedniego związku, który przebywa w ośrodku na terenie Niemiec i do którego jeździ wraz z pozwanym dwa razy w miesiącu. Partnerka pozwanego jest właścicielką samochodu, z którego korzysta także pozwany i który, jak twierdzi, wspólnie utrzymuje.

Pozwany utrzymuje sporadyczny kontakt z synem. Do osobistych spotkań dochodzi bardzo rzadko, w zasadzie tylko w czasie, gdy pozwany przyjeżdża do Polski na święta- ostatnio w grudniu 2015 r.

(dowód: wydruki z Internetu k. 17-31, potwierdzenia opłat i k. 47-66, wyciąg z konta bankowego rodziców pozwanego k. 67-91, umowa o pracę k. 112-114, zaświadczenie o uczestnictwie k. 115-117, decyzja w zakresie świadczeń z 07.06.2016 r. k.118, decyzja w zakresie zmiany świadczenia k. 119, wysłuchanie k. 120-121, zaświadczenie o poborach k.122-123, kopia dowodu rejestracyjnego k. 125-126, zeznania świadka H. K. k. 127-127v, przesłuchanie pozwanego k. 129-129v)

Sąd poczynił ustalenia w zakresie stanu faktycznego w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy i aktach Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. VI RC 1209/13. Ponadto Sąd oparł się na twierdzeniach stron, którym również dał wiarę w zakresie faktów, nie zaś wzajemnych ocen dokonywanych przez każdą ze stron. Strony nie kwestionowały autentyczności ani prawdziwości przedłożonych dokumentów, a Sąd nie znalazł podstaw, aby podważać ich moc dowodową z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej zarówno po stronie uprawnionego, jak i zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych.

Stosownie do treści art. 135 kro wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się, bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania, bądź też w przypadku utraty dotychczasowych a także w przypadku zwiększenia się, bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego, jak i uprawnionego. Przedmiotem badania jest okres od ostatniego wyroku, ugody, bądź umowy ustalającej wysokość alimentów.

Ustalony przez Sąd stan faktyczny pozwala na ocenę, że w okresie ostatnich dwóch lat doszło do wzrostu potrzeb powoda, zwiększenia możliwości finansowych jego matki oraz zmiany sytuacji finansowej pozwanego.

K. K. (2) ma obecnie dwanaście lat. Od czasu orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym małoletni powód kontynuuje edukację w szkole podstawowej. W ocenie Sądu fakt ten niewątpliwie ma znaczenie przy ustalaniu zmiany zakresu potrzeb małoletniego w stosunku do poprzedniego orzeczenia o wysokości zobowiązania pozwanego, bowiem wzrosły wydatki związane z jego kształceniem oraz rozwojem osobistym. K. w związku ze zmianą sytuacji rodzinnej kilkakrotnie zmieniał szkołę, co mogło wpłynąć na jego problemy z nauką. Małoletni wymaga korepetycji z języków obcych, na które nie stać matki dziecka.

Potrzeby małoletniego powoda wzrosły jednak z innych względów. Po pierwsze, nie budzi wątpliwości, że wraz z wiekiem dzieci, zakres ich potrzeb zmienia się. Dziecko w wieku szkolnym powinno mieć zapewnione przede wszystkim potrzeby związane z żywnością, ubraniem, edukacją, opieką lekarską, ale także z formami rozrywek

adekwatnymi do wieku dziecka. Małoletni wkroczył także w wiek intensywnego rozwoju, stąd potrzeba większych nakładów na jego utrzymanie. Wprawdzie sytuacja zdrowotna małoletniego była brana pod uwagę w czasie orzekania przez Sąd Okręgowy w Olsztynie, jednakże w ostatnim okresie małoletni przeszedł kolejną operację, z czym wiązała się także rehabilitacja, która choć bezpłatna, wymagała codziennych dojazdów dziecka do szpitala. W tym zakresie potrzeby dziecka zaspokajała wyłącznie matka.

D. K. samotnie wychowuje i utrzymuje syna. Od ostatniego orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym nie zmieniła miejsca pracy, ale wzrosło jej wynagrodzenie. Jej sytuacja zmieniła się także o tyle, że aktualnie mieszka z synem u swoich rodziców w D., więc koszty utrzymania domu i opłat dzieli z pozostałymi członkami rodziny.

Pozwany w niewielkim tylko stopniu uczestniczy w życiu małoletniego. Kontakty z synem są sporadyczne, a należy pamiętać, że realizacja obowiązku alimentacyjnego może polegać także na osobistych staraniach o wychowanie i utrzymanie dziecka, których pozwany w istocie nie ponosi.

K. K. (1) pracuje i mieszka w Niemczech. Z materiału dowodowego wynika, że wiąże z tym krajem swoją przyszłość. Ukończył kurs językowy przygotowujący go do pracy zawodowej w tym kraju. Mimo niepowodzeń i braku pracy nie wrócił do kraju, lecz konsekwentnie szukał zatrudnienia i możliwości pozostania w Niemczech. Obecnie jest w nowym związku. Ma partnerkę, z którą mieszka. Sporadycznie bywa w Polsce, więc jego kontakt z synem jest bardzo rzadki i w zasadzie ogranicza się jedynie do świadczenia alimentacyjnego. Aktualny dochód pozwanego to ok. 1100 euro. Porównując dochody stron, ostatecznie to pozwany ma większy dochód i większe możliwości finansowe.

Zdaniem Sądu stałość i wysokość dochodu pozwanego pozwala, aby sam mógł realizować swoje zobowiązania, w tym łożyć na syna alimenty w wyższej niż dotychczas wysokości.

Pozwany podnosił, że małoletni ma problemy z nauką od zawsze. Jak wskazał na rozprawie w dniu 9 maja 2017 r. „syn nie był orłem w szkole, dużo rzutuje wg mnie na to zmiana szkół”. Potwierdził tym samym, że argumenty matki dziecka o konieczności dodatkowych zajęciach wyrównawczych i korepetycjach są słuszne. Dotychczasowa kwota alimentów nie pozwalała matce na opłacenie wszystkich zajęć. Małoletni dzięki korepetycjom będzie w stanie nadrobić zaległości w szkole i podnieść wyniki w nauce.

Wskazania wymaga także, że pozwany nie ma dostatecznych informacji na temat stanu zdrowia swojego syna, gdyż po prostu nie interesuje się tymi aspektami jego życia. Na ostatniej rozprawie sam przyznał, że „syn ma wadę wzroku od urodzenia, wadę zgryzu też. W ciągu ostatnich 2 lat nie wiem czy nastąpiło pogorszenie zdrowia, bo nie mam kontaktu”. Zatem jego twierdzenia jakoby koszt zakupu okularów czy wizyt lekarskich były nieuzasadnione nie znajdują potwierdzenia. Pozwany nie wiele wie o stanie zdrowia swojego dziecka. Wynika to przede wszystkim z bardzo ograniczonego kontaktu i niewielkiego zainteresowania jego losem.

Zdaniem Sądu istotną kwestią jest także fakt, że to matka powoda podejmuje osobiste starania o zapewnienie powodowi dogodnych warunków rozwoju. W przypadku choroby syna sama musi zapewnić mu opiekę bądź korzystać z pomocy rodziny. Fakt ten również jest uwzględniany przy ustalaniu wysokości świadczeń alimentacyjnych. D. K. wskazała, że nie jest w stanie podejmować dodatkowej pracy, gdyż będzie to miało przełożenie na wychowanie syna oraz jej relacje z dzieckiem, dla którego miałaby wówczas mniej czasu. Finansowym wsparciem niewątpliwie dla strony powodowej jest najbliższa rodzina. Wskazać także należy, że pozwany nie współuczestniczy w wydatkach np. w zakresie wyprawki szkolnej czy zakupu nowych okularów. Pozwany wskazywał, że pyta syna czy ma coś mu kupić, ale małoletni mówi, że ma wszystko i nie potrzebuje ubrań. W ocenie Sądu w tym zakresie pozwany winien konsultować potrzeby dziecka z jego matką, która w danej chwili najlepiej wie, czego potrzebuje dziecko i ewentualnie, co może kupić mu ojciec.

W przedmiotowej sprawie ciężący na pozwanym obowiązek alimentacyjny realizowany jest w zasadzie wyłącznie w formie pieniężnej. K. K. (1) nie utrzymuje z synem systematycznego kontaktu, nie zaprasza go do Niemiec choćby na

krótkie pobyty, bo stanowi to dla niego, jak wskazał: „koszt”, mimo że jednocześnie pozwany argumentował swoje znaczne wydatki także kosztami paliwa, jakie ponosi wspólnie z partnerką, w tym na wyjazdy do jej syna.

Wskazać należy, że podwyższona przez Sąd kwota alimentów o 125 zł miesięcznie nie wpłynie w sposób znaczący na budżet pozwanego, a jednocześnie pozwoli na pełniejsze zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego K.. Sąd doszedł do przekonania, że K. K. (1) jest w stanie realizować zobowiązanie alimentacyjne w wyższym wymiarze, tj. 700 zł miesięcznie. Wobec poniesionych argumentów na podstawie art. 138 kpc Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku. Alimony podwyższono od dnia 15 lutego 2017 roku, tj. od daty wniesienia pozwu. Zdaniem Sądu kwota dochodzona pozwem, tj. 1000 zł miesięcznie na rzecz K. K. (2) byłaby – w świetle wszystkich podniesionych wyżej okoliczności- zbyt wysoka, nieadekwatna tak do potrzeb małoletniego, jak i sytuacji materialnej pozwanego, dlatego, uznając żądanie powoda za zbyt wygórowane, powództwo ponad kwotę 700 złotych miesięcznie zostało oddalone (punkt II wyroku).

Na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze sytuację pozwanego, w tym obciążenia alimentacyjne, Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

O wzajemnym zniesieniu kosztów procesu między stronami orzeczono na podstawie art. 100 kpc, gdyż powództwo zostało uwzględnione jedynie w części.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.